

Skarga kasacyjna Katarzyny Ośmiałowskiej w sprawie alimentacyjnej.**Or.** Archiwum Narodowe w Krakowie, sygn. 29/200/1837 (d. WM 324), s. 773–776.**Edycja krytyczna:** Mateusz Mataniak.**[s. 773]**

7 VI 1842 r.

I.

Stempel^a gr. prenotowany.

Odpis wierzytelny.

Do Wysokiego Sądu Kasacyjnego przy Wysokim Sądzie III Instancji,
przez Sąd Wyższy Wolnego Miasta Krakowa zastąpionego.

Katarzyna Ośmiałowska, obywatelka Miasta Krakowa, na Piasku przy Krakowie pod L. 43 zamieszkała, przez Adama Gołęberskiego adwokata sądowego na Wesołej przy Krakowie pod L. 245 zamieszkałego działająca, przeciwko Kasprowi Ośmiałowskiemu pisarzowi rogałkowemu w Krakowie pod L. 5 zamieszkałemu, przez Wawrzyńca Soświńskiego adwokata w Krakowie przy ul. św. Jana pod L. 472 zamieszkałego stawającemu. Zaskarża wyrok Trybunału I Instancji z dnia 17 listopada 1841 r. tudzież Sądu Apelacyjnego z dnia 21 kwietnia br. zapadłe, o obrazę prawa. Wpis w połowie opłacony. Skarga w terminie podana. Podpisana zapozwała Kaspra Ośmiałowskiego, **[s. 774]** swego męża, przed Trybunał I Instancji, w celu: 1°. o orzeczenie między nią a tymże Kasprem Ośmiałowskim separacji. 2°. o wyznaczenie jej tytułem alimentów po 36 złp miesięcznie, z góry od daty podania skargi przed Praesidium Trybunału. Co do separacji tak Trybunał I Instancji jako też Sąd Apelacyjny przy zmianie dowodów i faktów dopuściły wprowadzić skargę, ponieważ zaś czyny stanowcze przez Sąd Apelacyjny wypuszczonymi zostały, i orzeczenie w drugiej instancji nastąpiło, przeto podpisana udała się wprost, jako od zmienionych wyroków, do Sądu Wyższego. Co do drugiego zaś, gdy tak Trybunał I Instancji wyrokiem z dnia 17 listopada 1841 r. i Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 21 kwietnia br. żądanie jej uchylił.

Przeto takowe wyroki zaskarzając o obrazę prawa, ma honor przedstawić. A. Mylnie sądy a quibus wzięły za zasadę, jakoby podpisana niczym nie udowodniła, że nie posiada funduszków na utrzymanie siebie, i że Kasper Ośmiałowski takowe posiada, bo sądy te sądziły przeciwko własnemu wyznaniu Kaspra Ośmiałowskiego, bo obrona **[s. 775]** jego w Trybunale Pierwszej Instancji przekonywa, iż przyznał pobieranie pensji miesięcznej w kwocie 50 złp, chociaż nawet mylnie, gdyż więcej pobiera. A tak sądy a quibus wyrokując przeciwnie obrażyły przepis art. 1356 KC, o zeznaniu strony.

a Wyraz nieczytelny.

Podpisana zaś ze swej strony jakkolwiek zbytecznie pokładała świadectwo urzędowe z dnia 26 listopada 1841 r. przez dwóch obywateli tudzież p. Hoffmanna komisarza Dyrekcji Policji w dniu 4 grudnia 1841 r. potwierdzone, iż jest w stanie zupełnego ubóstwa, a tak pokładała dowód zupełny, którego sądy a quibus zupełnie nie reflektowały. A tak wyrokowały wbrew przepisowi art. 1317 i 1319 KC, gdyby nawet ani świadectwa ani przyznania Kaspra Ośmiałowskiego nie było. B. Według art. 214 KC mąż winien jest przyjąć żonę i dostarczać wszystkiego, co do życia potrzebne, podług swojej możności i stanu, czego wszystkiego Kasper Ośmiałowski nie dopełnia. Według zaś świadectwa protokołu audiencji prezydialnej z dnia 7 października 1841 r. [s. 776] przyznał, iż już od lat 14 z podpisaną nie mieszka, a skarga jej redakcją wyroku powyższego Trybunału objęta, o jego pożyciu przekonywa. A tak podpisana na wyraźnym przepisie art. 268 KC zasadzona, miała i ma prawo żądania wyznaczenia jej alimentów od męża, który ją zniszczył, opuścił i do stanu niemożności zapracowania doprowadził. Gdyż sądy a quibus oddalając jej żądanie obrażyły powyższe przepisy prawa i sprawiedliwości. A dlatego podpisana ma honor upraszać Wysokiego Sądu Kasacyjnego o przyjęcie jej skargi, uznanie obrazy powyższego prawa, skasowanie wyroków zaskarżonych i wyznaczenie jej alimentów, przez dopuszczenie jej sprawy do Trzeciej Instancji. Przy zasądzeniu kosztów sporu.

Kraków, dn. 7 czerwca 1842 r.

[Podpisany] Katarzyna Ośmiałowska, p. Adam Gołęmberski adwokat.

Koszty: skargi wyroków, pozwu wręczeń, wyroku kasacyjnego i wręczenia. Razem 96 złp.

Zgodność niniejszego odpisu skargi kasacyjnej z oryginałem w aktach zachowanym świadczy Pisarz Sądu Wyższego Rzplitej Krakowskiej.

[Podpis] B. Uszewski

Taxa. Odpis 1 złp, vidim 2 złp, razem 3 złp.

[Podpis] BU.

Dnia 2 lipca 1842 r. Ja podpisany woźny sądowy kopię niniejszej skargi kasacyjnej na stęplu 10 gr. prenotowanym spisana Kasprowi Ośmiałowskiemu oficjaliście przy Urzędzie Konsumpcyjnym w Krakowie pod L. 5 zamieszkałemu wręczyłem, którą osobiście odebrał.

Świadczę. Piotr Szczawiński WS.

[cytowane przepisy: Kodeks Cywilny Napoleona, art. 214, 268, 1317, 1319, 1356]

[hasła: alimenty, separacja, dokumenty urzędowe, zaspokajanie potrzeb życiowych małżonka, skarga kasacyjna, świadectwo ubóstwa, Dyrekcja Policji]